

தொடர்நவீனம்

இனிய காலையின் குளிர் ச்சி நீங்காத மண்ணில் கால் களை வைத்தபோது, உடலை லாம் ஒருவித பரவசம் ஏறிய தைக் கங்கசைபை உணர்ந்தான். அவன் பிறந்து, ஒடித் திரிந்து விளையாடிய மன். நீண்ட நான்கு ஆண்டுகளுக்குப்பின், பிறந்த மண்ணில் கால் பதித்தபோது ஏக்கம் நீங்கிய உணர்வு:

அந்த ஏக்கமே தனி. அதை அனுப்பித்தவர் களுக்கத்தான் அது புரியும். ஆபிரிக் கணக்கான மைல்களுக்கு அப்பால் வெயிலிலும் பணிலிலும் வாடி வதங்கி வேலை செய்துவிட்டு, உறக்கக்திற்காகக் கட்டில்சாயும்போது, அந்த ஏக்கம் விசுவருபமே ஷக்கும்.

அவன்து கிராமமும் அவன் நித்தம் அலைந்து திரிந்து இடங்களும் மனக்கண்ணில் நிழலாடும். கலட்டியின் ஒடுங்கிய ஒழுக்கைகளும், காற் பெருவிலீப் பிளக்க வைக்கும் பீறிட்ட கற்களும், குடிசைகளும் ஏக்கங்களும், அவற்றையேயும் விலகியும் அமைந்திருக்கும் சிறிய கல்விகளும் விரியும். ஆஸ்டி வயிரவர்கோயிலும் பாரிய பரந்த ஆவின் நிழல் விரி விரி மூலமாத்தின் கீழ் அவனைத்து இளாஞ்களுடன் அடித்த அரட்டைகளும், சந்தி மதகில் குந்தியிருந்து பாடசாலை செல்லும் மாணவிகளைப்பார்த்து இரசித்த வேலைகளும் நிழலாடி, இன்னதெயியாத ஏக்கத்தைத் தோற்றுகிக்கும்.

உழைத்து உழைத்து ஓடா கிப்போன் தநாத, பிள்ளைகளுக்காகத் தானுாற் கணவனுடன் உழைச்சுத் தூய்ந்தபோன தாய், நல்ல வாழ்க்கை யை எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கும் இருக்கங்கள், பாடசாலை சென்று வரும் இரு தமிழ்கள் ஆகியோரின் பாசமுகங்கள் மனதில் இதமாகப் பதியும்.

அந்த ஏக்கத்தோடு அவன் தூங்கிப்போவான். நான்கு வருட இரவுகளும் இவ்வாறே கழிந்து போயினான்.

அதிகாலையின் மலர்க்கியில், கிராமத்தில் கால்களை ஊன்றியபோதுதான் பிறந்த மண்ணின் திருப்தி தரும் நிம்மதி தெரிந்தது நான்காண்டுச் சிறைவாசத்திலிருந்து வெளி வந்து சுதந்திரக்காற்றைச் சுவாசிப்பது போன்றதொரு விடுதலையுணர்வு உடலைங்கும் பரவி வியாபிப்பதை அவன் புரிந்து கொண்டான்.

அவன் இறங்கி நின்றிருந்த வீதிச்சந்தியிலிருந்து, கலட்டிக் கிராமத்திற்குச் செல்வதாயின் மூன்று மைல்கள் போக வேண்டும். வெளிநாட்டிலிருந்து கொண்டுவந்திருக்கும் பொருள்கள் இரண்டு பெரிய சூட்டீக்களையிலும், இரண்டு பார்த்துக்கொண்டு வருவதும் அந்த எண்ணத்தை அடக்கிக்கொண்டான்.

தூரத்தில் சைக்கிலில் வருவது மாணிக்கவாசகாகத் தான் இருக்க வேண்டும்.

‘டெக்’ ரூங்கிஸ்ரார்’ அடங்கிய இருபெட்டிகள் வேறு இவற்றைக் காவிக்கொண்டு நடக்க முடியாது. சந்தியில் ஏதாவது கார்கள் அகப்படுமானவை நோட்டம் விட்டான். பனிப்புகார் நீங்காத அந்த அதிகாலை வேலையில், சந்திக் கடைகள்கூடத் திறக்கப்படவில்லை. இரண்டு மூன்று நாய்களும் ஒரு கட்டாக்காலி மாடும் ஒரு கட்டான் தூரத்தில் பனைவட்டி களில் புகையாக வெண்பளிப்புகார் படர்ந்து கிடந்தது.

வேறு வழியிலீல் வாகனங்கள் ஏதாவது வரும்வரை காத்திருக்கவேண்டியதுதான். ஒரு

கூட்கேளின்மீது அமர்ந்து கொண்டான்:

கலட்டிச் சந்தியில், புதிதாக இரண்டு மாடிக்கட்டிடங்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. அவற்றில் ‘ஆறுமுகம் பில்டிங்ஸ்’ என எழுத்துக்கள் பளிச்சிட்டன. அவற்றைவிட்டப் புதிதாக வேறு சப்பாத்துஅணிந்து ம்பீரமாக நின்ற கணக்கைபையின் கோலம்

காக்க காத்திருக்கும், வெளிநாட்டிலிருந்து தாய்நாட்டிப்பறும் அக்கிராம இளைஞர்களை அவர் கண்டிருக்கிறார்.

சைக்கிலை ஓரமாக நிறுத்தி விட்டு கணக்கைபையை ஊன்றிப்பார்த்தார். அவரால் அவனை இலகுவில் அடையாளம் கண்டு கொள்ள முடிந்தது.

‘எட நம்மடை சுப்பனர பொடி கணகுவே...’ எனக்கேட்க என்னியவர் அவ்வாறு கேட்கவில்லை. பெல்ஸ் அணிந்து அமைக்கப்பட்டிருக்கிறதே? சேர்ட்டின்மீல் அழகானஜேர்கின்ஸ் விளங்க, கால்களில் முறையாக சொக்ல் போட்டுச் சப்பாத்துஅணிந்து ம்பீரமாக நின்ற கணக்கைபை.

‘இரண்டு இலட்சமோ?...’ என்று மாணிக்க வாசகர்

அழைப்பான் அவ்வாறு அழைக்காது ‘இமண்டை’ என்று அழைத்தது மாண்க்களை வாசகருக்கு வித்தியாசமாகத் தெரிந்தது,

கடையின் ஆம்ப்புட்டைத் திறந்தபடி அவர், ‘அப்பதையி, கணக்கை உழைக்கிறுப்பாய். கொப்பார் பெரிய வீடொன்றும் கட்டியிருக்கிறார்’ என்றார்.

‘இமண்ணை... நான் கரும் நல்லா வரத்தானே வேணும். நெடுகாப்படியே இருக்கிறதே? ஒரு இரண்டு இலட்சம் ரூபா வோடை வந்திருக்கிறன்...’ என்றார்.

‘இரண்டு இலட்சமோ?...’ என்று மாணிக்க வாசகர்

யிருந்தால் நிச்சயமாகச் செய்திருப்பன்னைன் நீங்களைக் கூக்கிறது சென்றவர்கள் கேள்வக்கு வீட்டோல். சிலகணங்கள் எதுவுப் பேசமுடியவில்லை. மெய்ம்காயின் தக்கம் பல மாக விழுந்தது. அவர் தனது மகனை வெளி நாட்டிற்கு அனுப்புவதற்காக அவருடைய நண்பர்கள், உறவினர்கள்பலரிடம் இரந்திருக்கிறார். பத்தாயிரம் ரூபாய்வரை ஒருவனிடம் ஏகாடுத்து ஏமாந்திருக்கிறார்.

‘தமிப்பி, கணக்கைபை, தேத் ரெண்ணை நான் முடிசிட்டுப்போம்...’

‘இப்பொயில், சவுதியிலம் ணப்போல் இல்லை தேவை கருவதுக்கு ஆக்கள் கணக்கை வருவது சமயமாயும் குறைவு. போட்டி அதிகம். நீங்கள் கவலைப்படாதையுங்கோ. இம்முறை நான் போகே க்கை தந்தசாமியைக் கூட்டிப்போகத் தெண்டிக்கிறன்.’

மாணிக்க வாசகர் நன்றி யோடு அவனைப் பார்த்தார்.

‘நீர் அப்படிச் செய்திரண்டால் நான் உயிருள்ளவரை மறக்காட்டன்’ அவர்குரல் தஞ்சனுக்கத்து. இந்தத் தேத் தன்னிக்கடையால் ஆமன் வருமான வருகாள் வீட்டில் இரண்டு குமரங்கள் வீட்டில். இப்பத்தையாழ்ப்பாணத்து நிலவரத்தால், கந்தசாமியையும் ஒரு குமார் போல் வீட்டில் பொத்தி வைச்சுச் சாப்பாடுபோடும்...’

‘கந்தசாமி தொடர்ந்து படிச்சு ஏ.எல். எடுத்தது வரல்லோ...?’

‘இரண்டு முறை எடுத்தான்... இருநாற்றி முப்பது வரை மார்க்ஸ் எடுத்தும் யூனி வேசிந்றி கிடைக்க வில்லை. ஆன் இவனிலும் குறையார்க்கள் எடுத்த வங்கருக்குக் கெல்லாம் யூனி வேசிந்றிருக்கிறது...’

அவர் மிக நிதானமாக குறையிலிக்காக மாணிக்க வாசகர் வீட்டிலுள்ள பன்னிரண்டு தென்னிக்கடையால் ஆமன் வருமான வருகாள் வீட்டில். இப்பத்தையாழ்ப்பாணத்து நிலவரத்தால், கந்தசாமியையும் ஒரு குமார் போல் வீட்டில் பொத்தி வைச்சுச் சாப்பாடுபோடும்...’

‘கந்தசாமி தொடர்ந்து படிச்சு ஏ.எல். எடுத்தது வரல்லோ...?’

அவர் மிக நிதானமாக குறையிலிக்காக மாணிக்க வாசகர் வீட்டிலுள்ள பன்னிரண்டு தென்னிக்கடையால் ஆமன் வருமான வருகாள் வீட்டில். இப்பத்தையாழ்ப்பாணத்து நிலவரத்தால், கந்தசாமியையும் ஒரு குமார் போல் வீட்டில் பொத்தி வைச்சுச் சாப்பாடுபோடும்...’

அவர் மிக நிதானமாக குறையிலிக்காக மாணிக்க வாசகர் வீட்டிலுள்ள பன்னிரண்டு தென்னிக்கடையால் ஆமன் வருமான வருகாள் வீட்டில். இப்பத்தையாழ்ப்பாணத்து நிலவரத்தால், கந்தசாமியையும் ஒரு குமார் போல் வீட்டில் பொத்தி வைச்சுச் சாப்பாடுபோடும்...’

அவர் மிக நிதானமாக குறையிலிக்காக மாணிக்க வாசகர் வீட்டிலுள்ள பன்னிரண்டு தென்னிக்கடையால் ஆமன் வருமான வருகாள் வீட்டில். இப்பத்தையாழ்ப்பாணத்து நிலவரத்தால், கந்தசாமியையும் ஒரு குமார் போல் வீட்டில் பொத்தி வைச்சுச் சாப்பாடுபோடும்...’

அவர் மிக நிதானமாக குறையிலிக்காக மாணிக்க வாசகர் வீட்டிலுள்ள பன்னிரண்டு தென்னிக்கடையால் ஆமன் வருமான வருகாள் வீட்டில். இப்பத்தையாழ்ப்பாணத்து நிலவரத்தால், கந்தசாமியையும் ஒரு குமார் போல் வீட்டில் பொத்தி வைச்சுச் சாப்பாடுபோடும்...’

அவர் மிக நிதானமாக குறையிலிக்காக மாணிக்க வாசகர் வீட்டிலுள்ள பன்னிரண்டு தென்னிக்கடையால் ஆமன் வருமான வருகாள் வீட்டில். இப்பத்த

[4]

அன்றைய தினம் எப்படியோ புதுமனைத் தெருவில் கழிந்து விட்டது. தமிழ்க்கேட்டையார் குறித் தநேரத்தில் திரும்பின் ராம் ஆனால் மழுரனே திரும்பிவரவில்லை.

மழுரன் பலதடவை தமிழ் நாட்டுக்குச் சென்றவர்; ஆகையால் பல இடங்கள் அவருக்குத் தெரியும். எனவே அவரை நீக்கி எமது பயணத்தை நாம் தொடங்க எண்ணினேம்! அதை முகா முக்குப் போன்ற உம்மை வெளியே போகவிட மாட்டார்கள். எனவே எனது செவலில் தமிழ் நாட்டை இன்று சுற்றிப்பார் என்றார் தமிழ்க்கோட்டையார்!

அதிராம்பட்டினத்தில் இருந்து பட்டுக்கோட்டை நோக்கி அந்த பஸ் முற்பட்டது. பாப்பாநாடு, ஒருத் தாடு எல்லாம் தாண்டி பஸ் ஓடிக்கொண்டிருந்தது. ஸ்ரீராப்! கங்க இலாகா அதிகாரிகள் டஸ்ஸை நிற்பாட்டினர்! மரங்களில் குரங்குகள் காவி ஏறுவது போல பஸ்ஸில் அவர்கள் ஏறியதே தனி அழகு!

‘சிலோன்காரன் யாராவது இருந்தால் பாரங்கள்’ என அந்த கங்க அதிகாரி தனது ஊழியரைப் பணித்தார். என்னம் ‘திக’ என்றது. தமிழ் நாட்டுக்காரர்களின் மீசை வேறு விதமாக இருக்க எனது மீசை வேறு வடிவில் இருந்ததை நான் அவதானி தேன்! நான் கொண்டு நோக்கி நோயாளிபோல் காட்சியித்து முகமோ நோயாளிபோல் காட்சியித்தது. என்னருகே

எந்த கங்க அதிகாரி என்னைச் சுற்று நோட்டம் விட்டார். பின்பு இவன் யாரோ ஒரு நோயாளி என இறங்கிச் சென்று விட்டார்.

பஸ் முற்பட்டது. பட்டுக் கோட்டை பஸ் நிலையத்தை பஸ் வந்தடைந்தது.

தமிழ்நாட்டின் அழகே அழகு. டஸ் நிலையம் தமிழ் நூல்களாலும், சஞ்சிக்களாலும் நிறைந்து கிடந்தது. புடைவைகள், அழக் சாதனப் பொருள்கள் யாவும் பட்டுக் கோட்டையில் நிறைந்திருந்தன. உணவுப் பொருட்கள்

உண்மைக்கதை

எல்லாம் கொள்ளை மலிவு. எதனை வாங்குவது எதனை விடுவது. அட்டா... எமது வீடுகளிலே தொங்கும் சில வர்க் குவளைகள் மலைபோல் மலிவான விலையில் குவிக்கப் பட்டுள்ளதே... என்மனம் குதுகலித்து தமிழிக்காட்டையாரே முதலில் ஒரு கடைக்கு அமைக்காச் செல்லும்... நாம் சாப்பிடுவோம்.

பஸ் நிலையத்தில் இருந்த ஹோட்டல் ஒன்றில் நாம் நூழங்குதோம். தமது மேற்கூறில் விற்பனைக்காச் செல்வது மூடுக்கப் பட்டிருந்த மூபத்தைந்துகு மேற்பட்ட உணவுப் பொருட்களை விடுவதையேயும்!

களின் பட்டியலை அவர் அங்கு போட்டிருந்தார்!

தோசை, இடியப்பம், பிட்டுக்குமேல் எதுவுமே இல்லாத யாழிப்பாணத்து மேற்கூட்டலை விட இது எவ்வளவு நேர்த்தியாக இருக்கிறது! விதம் விதமான உணவு வகைகளின் பின்பு நான் சட்பிடு முடித்த இட்டலியின் தொடர் 10. இன்று கடையையே முடித்து வீடுவாய் போவிருக்கே பாணபத்திரா எத்தமிழிக்கோட்டையார் மீசையை முறுக்கிக் கொண்டார். மீசையை முறுக்கிக் கொண்டே அவர்களை நாங்கள் தேவர்குலம்; என்னடைய மீசையைப் பார்த்தாலே தெரியவில்லை.

வேதாரனியம் கோயிலிலே எமது அங்றைய பெழுது கழிந்தது.

ஹரை ஓரளவு சுற்றிப் பார்த்தபின் வேதாரனியா அதிக முகாமில் சேர்ந்து விடு என்றார் தமிழிக்கோட்டையார்! அதிக ஆவதற்கு மூடு அன்னை வேளாங்கண்ணி ஆஸ்யத்திற்கு நாம் செல்ல வேண்டும். மாபுடியும் எனது விருப்பம் நிறைவேறியது. அன்னை வேளாங்கண்ணியின் ஆலயத்தின் அழகே அழகு. ஆர் பரிசும் கடல் ஒருபக்கம், ஆஸ்யம் மறு க்கம், ஆஸ்யத்தின் பின்புறுத்தே இயேகவின் வாழ்வினைச் சித்திரிக்கும் கல்லீவியங்கள் ஒரு பக்கம். உலகின் எப்பகுதியிலிருந்தும் குவிந்து கிடக்கும் உல்லாசம்

வேதாரனியம் திருக்கோயில் பல நூற்றாண்டுகள் விடுமை கொண்டது. சம்பந்தால் பாடப்பெற்ற திருத்தலம், யாழிப்பாணத்தில் வரணி மக்களால் கட்டப்பெற்ற மடம் இங்கு உண்டு. கோயிலுக்கு உள்ளே கீரிய ஒளம் ஒன்று இருக்கின்றது. அந்தக் குன்றத்தில் நான் ஒரு நீச்சல் போட்டேன்! ஆரோக்கரா என்று சொல்லி விதிவலம் வந்தேன் எனது அலுப்புள்ளாம் எங்கே போனது என்றே தெரியவில்லை.

வேதாரனியம் கோயிலிலே எமது அங்றைய பெழுது கழிந்தது.

ஹரை ஓரளவு சுற்றிப் பார்த்தபின் வேதாரனியா அதிக முகாமில் சேர்ந்து விடு என்றார் தமிழிக்கோட்டையார்! அதிக ஆவதற்கு மூடு அன்னை வேளாங்கண்ணி ஆஸ்யத்திற்கு நாம் செல்ல வேண்டும். மாபுடியும் எனது விருப்பம் நிறைவேறியது. அன்னை வேளாங்கண்ணியின் ஆலயத்தின் அழகே அழகு. ஆர் பரிசும் கடல் ஒருபக்கம், ஆஸ்யம் மறு க்கம், ஆஸ்யத்தின் பின்புறுத்தே இயேகவின் வாழ்வினைச் சித்திரிக்கும் அதும் பெரிசா இல்லே இரண்டு கிழமைக்கு 52 ரூபா..... நீங்கு நேரே மட்ரூலிலைச்சரைச் சந்தித்து ஒரு போட்டிக்கட்ட வாங்கி இந்தன்டை வராமல் திருச்சிக்குபோன கொட்டப்பட்டிருந்து அதிகமாக ஒண்ணு இருக்கு அங்கே போயிருங்க.

‘பணபத்திரன்’

அதிக முகாமுக்குச் சென்று அகதி அந்தஸ்து கேட்டேன்! அப்போது அங்கிருந்த அதிகாரி சொன்னார் சொல்லோடு இல்லாம.... கள்ளத்தோனா வந்து இங்கை அகதி அந்தஸ்து பெற இயலாதப்பா..... நீங்க மட்ரூலிலோயியில் சமுக்கநல் அமைச்சர் திருமதி கோமதி சுவாமி நாதனைக் கண்டால் தான் அகதி அந்தஸ்து உங்களுக்குக் குக்கிடைக்கும். அதும் பெரிசா இல்லே இரண்டு கிழமைக்கு 52 ரூபா..... நீங்கு நேரே மட்ரூலிலைச்சரைச் சந்தித்து ஒரு போட்டிக்கட்ட வாங்கி இந்தன்டை வராமல் திருச்சிக்குபோன கொட்டப்பட்டிருந்து அதிகமாக ஒண்ணு இருக்கு அங்கே போயிருங்க.

[தொடரும்]

குறுங்காவியம்

மறுபடி தர்மம் வெல்லும்

வாக்கரவாணன்

[2]

பாத்து நாள்யுத்தந் தன்னில் பாண்டவ வீரரெல்லாம் கத்தினூர் துயரத்தாலே கருணையே இல்லாப் பீஷ்மர் கொத்தினூர் மீண்போல கோமளக் கண்ணன் சொன்ன புத்தியின் வழியில் தானே போரினில் தோற்றுப் போன்.

ஆடிய போரில் அன்று அரிச்சனன் முன்னால் நின்று பேடியே எதிர்ப்பான் முன்பு பெண்ணைன் ஆனதாலே நீடிய வில்லை வீசி நெடுந்தவம் செய்யலானார் முடிய கண்களோடு முனியெனத் திகழும் பீஷ்மர்.

ஏற்றதோர் தருணம் என்றே சடிலா விஜயன் எண்ணி காற்றது சமூலம் போல கணையதை வீடுக்குங்காலை ஆற்றலில் இருப்பே இல்லா அழகுள் சங்கா மைந்தன் தோற்றுவன் இல்லைப் போரில் குழங்கியில் வீழ்ந்தா னம்மா.

பற்பல சாபத்தாலே பலமது மிக்க கண்ண அற்பனைப் போலும் மாண்டான் அரிச்சனன் கையின் அம்பால் கற்பனைக் கெட்டா வீரம் கருணையே விளையும் வீசி நெஞ்குவதும் செய்யலானார் அற்புத மனின் தன்னி அழித்தவர் யாருமில்லை.

தணையனும் மாண்டான் என்று தருமரே பொய்யைக் கூற கணையடன் வில்லும் வீழ கலையிலில் வீரனார் முணையதில் மயங்கிப் போவார் மூர்க்கனும் துட்டத் துய்மன் தணைக்கு தலையைக் கொய்வான்.

நன்றியே மறவா வீரர் நல்லவர் எடரியோர் எல்லாம் ஒன்றினர் மரணத்தோடு

ஓருபெருங் கடனைத் தீர்த்தார் கன்றினை துரியன் உள்ளம் கதறினை பகவைப் போல நிற்றன் அநாதையாக நெருங்கிடும் இறுதிப் போரே.

நாதியே இல்லான் போல நட்டதோர் கல்லீப் போல பாதியே இளைத்தான் போல பலமெல்லாம் இந்தான் போல பீதியே நிறைந்தான் போல பெருங்கடல் வீழ்ந்தான் போல வீதியில் நின்றன் வந்து விரோதியே இறுதிப் போவான்.

துரியனைத் தேடிக் கொண்டு துயரமே வடிவமாக கிருபரும் வருவாரங்கு கிழவரின் உள்ளம் எல்லாம் உருகிடும் மெழுகைப் போல உதிரும் கொதிக்கச் சொல்வார் அருமெறும் உயிர்களைவாரம் அழியவா யுத்தம் செய்தோம்?

போரது நிகழ்வ தாலே புவியிது பெற்றதென்ன? ஊரெல்லாம் விதவைப் பெண்கள் ஊனமே ஆனமக்கள் ஆரெது சொன்ன போதும் அமைத்தையத் தேட வேண்டும் வேரது விட்டுப்போன விரோதத்தைக் களைய வேண்டும்.

பெரும்படை வகுத்த போதும் பீஷ்மரே எத

[5]

கார்ட்டேன் ஓவிய உலகில் நான்

எ மது பெற்றேருப்பிள்ளையின்
உடலைப் போஷாக்குச் சுத்தி
துள்ள உணவு கொடுத்துப்
போவித்து வளர்ப்பதுபோல்
பிள்ளையின் உணர்வை வீப்பு
போவித்து வளர்ப்பதிர் லை.
ஒரு வியாபாரி நன்றாக விற்க

ஒரு வியாபாரி நன்றாக விற்
பணியாகும் பொருளைப் பணம்
கொடுத்து வாங்கி விற்பனை
செய்வது போல் பெற்றேரும்
கல்யாணச் சந்தேயில் மதிப்பு
புள் உத்தியோகத்திற்கே
பணத்தைச் செலவிடுகின்ற
னர். பிள்ளையை வளர்த்து
விவாகம் செய்து வைப்பதும்
ஒரு வியாபாரமாக மாறிவிட்டது
இந்த வியாபாரத்திற்கு
கல்வியும் உறுது ணை
யாக இருக்கிறது. ரியூட்டர்களும் உரமிடுகின்றன. உத்தியோகத்தகளை உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலைகளாகவே எமது கல்வி நிலையங்கள் செயற்றுகின்றன. பூரண மனிதனை உருவாக்குவது அவைகளின் இலட்சியமாக இல்லை.

எமது சமுதாயம் பிள்ளைகளின் உணர்வுகளுக்கு மதிப்புக் கொடுப்பதே இல்லை. சமுதாயத்தைப் பிள்ளைகளின் உணர்வுகள் குழிதோண்டிப்புதைச்சுப்படும் இடுகாட்டன்றே கூறவேண்டும்.

எமது சமுதாயமும்
இலப்பற்றும்

இருந்தும் எமது சமுதா
யத்திற்கு முற்றுக்க கலைப்
யற்று இல்லையென்றே கூற
யடியாது அந்தப் பற்றினை
அழகிரிசாமி ஒரு சிறுக்கைத்
மூலை துலக்குகின்றார்.

அந்த இளைஞன் சங்கிதை
ஞானம் மிககவன், அவனின்
சங்கிதை ஞான ரசத்தை
சூலவத்து வருகின்றார் ஒரு
செல்வந்தர். அந்த இளம்
இசைகுனின் இசைக் கச்சேரி
இந்தியாவில் எங்கு நடை
பெற்றாலும் அங்கு பிரசன்ன
மாகி 'சபாஷ்' போட்டு
பேரானந்தத்தில் திளைப்பார்,
அந்த இ சை மேதையை
அவர் பாராட்டிப் பேசாது
கூட்டங்களில்லை. அவரின்
பெரிய புதைப்படத்தையும்
வீட்டில் மாட்டி அவரைப்
போற்றினார். இளம் கலைஞர்
ஞாக்கு செல்வந்தனின் மகளின்
காதல் ஜனித்தது. சம்பந்தத்
திறகும் சூலவந்தனிடம் சம்
மதம் கோரப்படுகின்றது.
இளம் வித்துவானின் பரம
ரசிச்னுகிய செல்வந்தன் 'சீ...
ஒரு சங்கிதை கார ஞாக்கா
எனது ம+னை மணம் செய்து
கொடுப்பதென்று விஷம் உமிழ்
கின்றார்.

இந்தச் சிறுகதை எ ம து
போலிக் கலைப்பற்றை துலாம்
பரமாகத் துலக் குகின்றது.

அறியார் முன்

கலைஞரானம்
எமது மண்ணில் இசைபயிரும் பெண்களின் தலைவிதியும்
அந்த இளம் வித்துவாணைப்
போன் நதுதான். ஒரு பெண்

சிறுவயதிலிருந்தே வீணை கற்று
வருகின்றார்கள். வயதும் வீணைக்
கலை யும் வளர்கின்றன.
தனக்கு வரப்போகும்
பிரிய மனைவன் சண்முகப்
பிரியாவை ரசிப்பானு அல்
லது கல்யாணியை ரசிப்
பானு. இல்லை சிந்து பைரா
வியை ரசிப்பானு என்றெல்
லாம் என்னி வியர்வை
சிந்தி ராங்கள் சாதகம் பண்ணு
கின்றார்கள் திருமணமும்
நறைவேறுகின்றது. மன

ପରିବହନ ପାଇଁ ବିକ୍ରି ଦିଆଯାଏ ତଥା କାମିକାରୀ କିମ୍ବା ପରିବହନ

மகன் மகன்கள் வரையினால் அவன் முன் தூக்கிவிந்து வைத்து ‘உங்களுக்காம் போதி பிடிக்குமா அல்லது கல்யாணி பிடிச்சுகுமா என்று கேட்கின்றான். ‘எனக்கு கல்யாணி தெரியாது கல்யாணம்தான் தெரியும்’ எனப் பெரும் நடசுக்கவையை கூறி யதுபோல் சிரிகின்றான். தனது கலைக்கோடு டை கண்ணிடையில் தகர்ந்தது போல் மனம் உடைகின்றான். அத்துடன் அவளின் விணை விட்டின்மூலம் யில் வக்கப்படுகின்றது. அதைமுடித்து சிவவர்கின்றது. அவளின் கலைப்பற்றும்தேய்ந்து மறைகின்றது.

மகளை வாழவைப்பதற்கு
பெரும்தொகை சீதனம் அள்ளிக் கொடுப்பவர்கள் திருமணத்தின்போது ஒரு இசைக்கச் சேசரி வைத்து டனம் கொடுத்து இசையையும் இசைஞர்களையும் வாழவைக்கும் பண்பு எம்மிடமில்லை. தாவிகட்டும் போது கெட்டிமேளம் கொட்டவேணு மென்னும் சம்பிரதாயத்திற்காகவே மங்கல இசைஞர்களை திருமணவீடுகளுக்கு அழைக்கின்றார்கள். பலமேடைகளில் பரதநாட்டியத்தின் எழில்பறப்பிய நார்த்தகிள்கூட திருமணமேடையைக் கண்டிப்பின்பரதநாட்டியத்திற்கு ‘‘டாட்டா’’ கூறிவிடுகின்றனர். முத்தான முத்திரைகள் பிடித்தவீரல்கள் நித்திரைசெய்கின்றன வே என்று எண்ண வேதனையாகவே இருக்கின்றது.

பார்த்தால் கூடுதலானகார்ப்பு
டின்கள் இசைஞரை கேவி
செய்தனவாகவே அமைந்துள்ளன.
கார்ட்டின் எனும் கிணறு
டல்கலீ சமுதாயத்திலுள்ள
கலையைக் கிண்டிடுப்பதற்கே
யல்வாது பயிரை க்கி ண் டி
எடுப்பதற்கல்ல.

இசை ப் போற்றும்
எனது பணி

நான் இசைப்பற்றைவளர்ப்
பதற்கு என்னால் செய்யக்கூடிய
பணியைச் செய்து கொண்டிருக்கின்றேன் என எண்ணும்
போது ஒருமன்றிரைவு ஏற்படு
கிழ்றது. ஓரிரு கார்ட்டின்
கலை எடுத்து கூறுவது
பொருத்தமாக இருக்குமென
எண்ணுகின்றேன்.

କିଟପାତା

ପାଟୁ

சவாரித்தம்பரின்மனைவி, சின்
ஏக்குட்டி அண்ணரை இரண்டு
முட்டைகள் கடையில் வாங்கு
வதற்கு அனுப்புகின்றார் சின்
ஏக்குட்டி அண்ணரோ வெது
நேரமசமித்து இருமுட்டைக்
கோதுகருடன் வருகின்றார்.
இதைக்கண்டு வெகுண்டெ
முந்த சவாரித்தம்பர் மனைவி
‘அறுவான்..... முட்டைக்
கோது வாங்குவதற்காகவா
உன்னைக் கடைக்கு அனுப்பி
னேன்’ என அயல் அதிர
ஆத்திரங்கொண்டு பேசுகின்றார். சின்னக் குட்டி யோ
அமைதியாக நின்று விட்டு
‘அக்கா கிட்டப்பா ஜயரின்
பாட்டு ரேடியோவில் பாடிச்
சது... மெய்மறந்து கையிலி
ருந்த முட்டையால் தா... ம்
போட்டன். உடை ஞ்ச
போச்சு அதுவெல்லோ
பாட்டு’ என்றார்.

[தொடரும்]

இருவூப்பிசம்
வையாபாடல்
கோணேசர்கல்வெட்டு
கைல் யமாளீ
வியாக்கிரபாத்தபுராணம்
திருக்கரைசைப்புராணம்
துக்காமலைப்பாங்கு

இவற்றில் முதல் நான்கும் சாக்திடம். வைத்தியம் ஆகிய வரைகளை விளக்கினிற் ன. பாட்டு என்ற வடிவிலையில் பாட்டுப் அமைந்துள்ள இவ்வறி புத்துறை நூ^ககளைக் கவிதை சொல்கியமாகச் சொல்வதற் கல்லீ. ஏனைய ஒன்பது நூ^கஞுமே கவிதைகளாக நோக்குத்தருகிறியன. இவற்றுட்சிலாப்பியம், புராணம் ஆகிய பரலக்கிய வகைகளை விரிலக்கிய வகைசார்ந்தவை. கண்ணகிழமுக்குரை, இரகு வம்சம் சிற்பம் என்பதைப்பற்றியங்கள். குறிண்ணகை லாசபுராணம், யாக்கிரபாதபுராணம்.

மகளிர் பற்றி மகாத்மா
பெண், மனிதனின் ஒரு தோழியேயாவாள். மனிதனைப்போல சமமூலைத்திறன் பெற்றவளே அவள். மனிதன் டங்கேற்கும் எந்த முயற்சியிலும் சமங்கு பற்றும் உரிமையுடையவளே பெண் அதனால் அவள் மனிதனுடன் சமனன் நிலைபெற சுதந்திரம் உண்டு. மனிதனுக்கு இருக்கும் அதே அளவு இடம் அவளுக்கும் தன் சொந்தச் செயல்வட்டத்தில் மேனிலை கீக்கத் தகுதியுண்டு. இது கற்பதனாலோ அல்லது எழுதுவதனாலோ ஏற்படும் நிலை அல்லாமல் சாதாரணமாக இயற்கை யாகவே காணப்படும் நிலைமைகளால் ஏற்படவேண்டும். அறியாமையும் தகுதியும் அற்ற மனிதன் கழுகத்தில் காணப்படும் தீயபண்பாட்டை சாட்டாக வைத்து பெண்களிலும்பார்க்க உயர் ஸ்தானத்தைப் பெற்று அனுபவிக்கிறான். உண்மையில் இப்படியான நிலைபெற தான்தியோ உரிமையோ இவர்களுக்கு இல்லை. பெண் களின் இந்த நிலையால் எத்தனையோ எமது இயக்கங்கள் அரைவழியில் நின்றுபோகின்றன. இதனால் எங்கள் அநேக வேலைகள் நல்ல பயனித்தர தவறிவிடுகின்றன.

பெண் — ஆண் எல்லா விதத்திலும் ஒரே வகையினராய் இல்லாதபோதும் ஆணும் பெண்ணும் அந்தஸ்தில் சமமே. ஒருவருடைய செயலை ஒருவர் பூர்த்தியாக்க உதவும் நிகரற்ற சோடியே இவர்கள். ஒருவருக்கு மற்றவர் உதவி புரிகிறார், இதனால் ஒருவரில்லாமல் மற்றவர் வாழ்வில் நிலைபெற முடியாது. இருவரில் யாரேனும் ஒருவரின் அந்தஸ்திற்கு ஏதேனும் ஒரு காரணி பங்கம் விளைசித்ததால் இருவருடைய நிலையும் பாழ்ப்படும் என்பதை இந்த உண்மைகள் ஜயந்திரிபற உணர்த்துகின்றன.

— ପ୍ରପାଳ

— ମୁପାଳ

பேணப்படாமை முக்கியகார
ணமாகலாம்.
வரலாற்றுத்
தொடர்ச்சி
1310இல் தம்பதேனியாவில்
அழுந்த சர்சோதிமாலையைத்
தொடர்ந்து இற்றை ரவரை
மூழ்த்துத் தமிழ்க்கவிதைக்கு
ஏரு வரலாற்றுத் தொடர்ச்சி
னனப்படுகின்றது. இவ்வர-
ஶாற்றை அரசியற் பின்னனி
யைக் கருத்திற்கொண்டு கால
ட்டடங்களாக வகைப்படுத்
ங்கும் மரபே ஈழத்து இலக்கிய
வரலாற்றிற்கான மத்தியில்
பிபரும்பான்மையாக நிலவுகி
ந்து. கலாநிதி ஆ. சதாசிவம்
அவர்கள் தமது ஈழத்துத்

பிரமணியன்
மிழ்க் கவிதைக்களஞ் சியம்
966] நூலிலே,
யாழ்ப்பாணத் தமிழ் வேந்
ர் காலம், 1216—16.1.
போர்த்துக்கேயர் காலம்;
621—1658.
ஒல்லாந்தர் காலம்;
358—1796.

ஆங்கி தேவையால் காலம்;
96—194.

தேசிய எழுச்சிக் காலம்;
48- என்ற கால வரை க
மயை முன்வைத்
ார். வித்துவான் F X C.
நடராசா [ஸமூத்துத் தமிழ்
லல்வரலாறு 1970], கலாநிதி
8 நடராசா [ஸமூத்துத்தமிழ்
லக்கிய வளாச்சி 1982] ஆகி
பாரும் இவ்வகைமையையே
பரிதம் தழுவினர். எனினும்
ஏற்பாடுத் தமிழ்வேந்தர்
காலம் என்பதனை ஆரியச்சக்

வரவர்த்திகள் காலம் எனப் பெயர்மாற்றம் செய்தனர். நீர் சி தில்லைநாதன் அவர் ஸ் 17ம் நூற்றுண்டு முதல் மழும் சுதந்திரம்பெற்ற 1948ம் ஆண்டுவரையான காலப்பகு தியைப் பொதுவாக ஜிரோப் பியர் சாலம் எனக் கொள்கிறார். [நான் காவது அனைத்து கத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடு ஷைவமலர் 1974, ப. 78] விவரும் யாழ்ப்பானத் தமிழ் வந்தர் காலத்தை ஆரியச்க்கரவர்த்திகள் காலம்என்றே நிற்கிறார். கலாநிதி கா. வத்தம்பி அவர்களது பகுப்பு மறையிலும் [ஸமக்தில் தமிழ் லக்கியம், 1978] யாழ்ப்பா எத் தமிழ்வேந்தர் காலம் ன்றபகுதி ஆரியச்சக்கரவர்த் திகள் காலம் என்றே குறிக் ப்பட்டுள்ளது. கலாநிதி பா. பூலோகசிங்கம் அவர்ஸ் [நான் காவது அனைத்து கத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடு ஷைவமலர் 1974] கி.பி.பதி ஞாட்டாம் நூற்றுண்டுவரை ராண் இலக்கியவைகளை வர்த்த தாகுத்து நோக்கி பத் தான்பதாப் நூற்றுண்டைத் தியொரு காலப் பகுதியாக ராய்சினார்.

யாழ்ப்பாணத் தமிழ்வேந்
 ர் காலம் எனப்படும் ஆரி
 சக்கரவர்த்திகள் காலப்
 தியில் எழுந்தன வாகப்
 புனிமுன்று நூல்கள் அறியப்
 படுகின்றன. அவை;
 சரசோதிமாலை
 செகரசேரசகரம்
 செகராசசேகரமாலை
 பரராசசேகரம்
 தகுஷின்கலாசபுராணம்
 கண்ணகிவழக்குரை

